

Lehet-e halálmenetből diadalmenet az életünk?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk a Lukács szerinti evangélium 7. fejezetének a 11.-től a 17. verséig a következőképpen:

„Ezután Jézus elment egy Nain nevű városba, és vele mentek tanítványai nagy sokasággal együtt. Amikor közeledett a város kapujához, íme, halottat hoztak kifelé, egy özvegyasszony egyetlen fiát, és a városból nagy sokaság követte. Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta, és így szólt hozzá: Ne sírj! Azután odalépett, és megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak, ő pedig így szólt: Ifjú, neked mondom, kelj fel! Erre felült a halott, és elkezdett beszélni; Jézus pedig átadta az anyjának. Félelem fogta el mindnyájukat, dicsőítették az Istent, és ezt mondták: Nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta Isten az ő népét. Ez a hír elterjedt róla egész Júdeában és az egész környéken.” – Urunk, mi is pontosan úgy botorkálunk az utunkon, ahogyan a naini halotti menet, csak nem tudjuk, hogy ez az út a temetőbe vezet. Kérjük, *változtasd át* a mi utunkat halálmenetből diadalmenetvé – igéd erejével! Ámen.

"Szeret az ÚR, nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Az ÚR az én osztályrészem, benne bízom. Jó csendben várni az ÚR szabadítására." (JSir 3,22-26) – Pontosán ilyen csendben mehetett a naini halottas menet, ahogyan vitték ki az özvegyasszony egyetlen fiát a temetőbe. „Csak” annyi volt a különbség, hogy nem vártak semmit, és nem éreztek semmi jót. Mit is éreztek volna? Nain egy kisváros volt Kapernaumtól és Názárettől nem messze. Az egész város együtt gyászolt az özvegyel. Mit is vártak volna? Fogalmuk sem volt arról, hogy Jézus már úton van Kapernaumból a követőivel, és találkozni fog velük. Fogalmuk sem volt arról, kicsoda Jézus.

Kedves Testvérem! Neked van fogalmad arról, hogy kicsoda Jézus? Te tudod, hogy Jézus úton van éppen feléd a te szabadításodra? Jézus veled is szembe jön! Ha nem mész el mellette, ha tényleg találkozol vele, akkor utána már másról sem tudsz beszélni egész életedben, csak Jézusról. (Nyilván nem úgy, hogy a pincértől úgy kérsz még egy kenyeret az étteremben, hogy képzelje, találkoztam Jézussal, emiatt hozzon már még egy kenyeret nekem... Úgy nem tudsz másról sem beszélni a Jézussal való találkozás után, hogy minden tetteteden, minden mondatodon látszani fog az, hogy találkoztál Jézussal, és ott van Jézus melletted.)

Két menet találkozik egymással. A halál menete – és az élet menete. Két fiú találkozik egymással. Az özvegy egyszülött fia – és Isten egyszülött Fia. Az özvegy fia halott. Isten Fiának meg kell halnia. Az özvegy fia fel fog támadni – egy új életre. Isten Fia is fel fog támadni – örök életre. Kedves Testvéreim! Isten Fia ezt az örök életet nekünk is odaadta. „Én vagyok a feltámadás és az élet – mondta Jézus – aki hisz bennem, ha meghal is, él!” (Jn 11,25)

„Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta.” (Lk 7,13a) A Lukács szerinti evangélium itt nevezi először Úr-nak, Kyrios-nak, azaz Istennek Jézust. Jézus, az Isten meglátja az asszonyt. Rá néz. **Kedves Testvérem! Jézus, az Isten rád is néz. Most. Éppen most. Érzed-e? Felfogod-e ennek az erejét? Rájössz-e arra, hogy Jézus rád nézése egy új élet, egy diadalmenet kezdete lehet az életedben?**

Jézus, a 100%-ig emberi és 100%-ig isteni Úr, az eredeti görög szövegben egész bensőjében megrendül, amikor meglátja az özvegyasszonyt (*a görög kifejezés még plasztikusabb, mert azt írja le, hogy a látványba belemegnek Jézusnak még a belei is*). Olyan lehetett az özvegy, mint Louis Ernest Barrias 1883-as párizsi szobrán Éva, aki Ádámmal együtt viszi az első halottat, Ábelt eltemetni. Éva a megtestesült fájdalom maga. Urunk istenvoltában látta a jövőt. Megláthatta az özvegyasszonyban a saját anyját, Máriát, ahogyan a keresztről leveszi az egyetlen fia halott testét.

Jézus a naini ifjú történetében nem hitre felel, hanem a fiúval *hitet támaszt* mindenkiben, aki csak ott van. Amikor Jézus megszólítja az özvegyet: „Ne sírj!” – akkor nem korholja, megfeddi, hanem ígéretet, új jövőt, új életet ad – neki is. Amikor Jézus megérinti a koporsót, akkor nem varázsol, nem mond titkos szavakat, hanem – teremt. Életet, új életet teremt. Ezért áll meg a menet. Ha nem álltak volna meg, akkor a temetőbe mentek volna. **Kedves Testvérem! Megállsz-e te akkor, amikor megérint téged Jézus?** Vagy lerázod a kezét magadról, és méész tovább? *"Ne Uram! Ne most! Dolgom van. Hagyj!"* Szerinted hányszor fog ez megisméltódni az életedben? És ha ismétlődik, akkor legközelebb mikor? Akkor, amikor azt mondod: *"No, Uram! Most jöhetsz! Most van Rád időm!"* Hát akkor bizonyosan nem... **Testvéreim! Legyen időnk Jézusra! Minden ezen múlik az életünkben. Álljunk meg, ha Jézus megérint bennünket.**

Az Ószövetségben Illés próféta a sareptai özvegy egyszülött fiát (1Kir 17,19-24), a tanítványa, Elizeus pedig a nainhoz közel lévő súnemi asszony egyszülött fiát támasztotta fel (2Kir 4,31-37). Mindketten imádkoztak Istenhez előtte, és ezért voltak képesek erre. Nekem, mint természettudósnak különösen kedves Géhazinak, Elizeus szolgájának a története, aki Elizeus előtt futott, és Elizeus csoda-botját a halott fiú arcára tette, de nem imádkozott előtte, és így nem is történt semmi (2Kir 4,31). Elizeus ez után támasztotta fel a fiút – imájával. Micsoda szép kontrollkísérlet!

Jézusnak nem kellett imádkoznia az Atyához, hiszen, ahogyan Jézus a János szerinti evangéliumban lévő főpapi imájából tudjuk, Jézus és az Atya – egyek voltak (Jn 17,22). Illés és Elizeus nem beszélt a halotthoz. **Jézus hangja áthallatszik mindenben. A halálon is.** Ezért tudja megszólítani a halottat: „Ifjú, neked mondom, kelj fel!” (Lk7,14c). Mire a halott felül, és elkezd beszélni. **Mi nem vagyunk halottak.** (*Legfeljebb élőhalottak, de erről nem tudunk...*) Mindegy is... **Mindenhogyan meghalljuk Jézus hangját. Tényleg? Tényleg figyelünk Jézus hangjára? Hajlandóak vagyunk Őt meghallani? Az életünk múlik ezen! Az örök életünk.**

Kedves Testvéreim! Elérkezett Isten Országa közénk. A holtak feltámadnak. A naini özvegy fia, Jairus lánya, Lázár és – hitünk és reménységünk szerint – mi mindannyian. Isten Országát ebből a világból kiiktatni nem – lehet. Jézusnak, a Kyriosnak a teremtő szava nem – maradt ott a múltban. Elér téged is. Elér engem is. Testvéreim! Bennünk támad fel a Krisztus! Ma is. Most is. Az úrvacsorában is.

Miért nem támasztott fel több embert Jézus, csak hármat? Erre nem az a válasz, hogy hát már ez is több mint az a két ember, akit az Ószövetség prófétái *összesen* feltámasztottak... **Jézus nem azért támasztott fel embereket, hogy éljenek.** Hiszen úgyis meghalnak majd újra! Vajon jobb kétszer meghalni, mint egyszer? Én a 66. életévemben vagyok. Ha Isten nem takarít el időben, akkor maximum még ötven évet élhetek. (*A világ legidősebb férfia, Kirua Dzsiróemon 116 évet és 54 napot élt – ez az a világrekord, amelyet a legrövidebb ideig lehet megélni...*) Őszintén kérdezem: az örök élet távlatából nem mindegy az a néhány évtized?

Csak Jézus volt az, aki soha nem halt meg a feltámadása után. Jézus azért támasztott fel embereket, hogy akik ezt látták, és mi, akik hittel olvassuk és halljuk mindezt, higgyünk a feltámadás lehetőségében – és Jézus feltámadásába vetett hittel várjuk a saját feltámadásunkat és örök életünket is.

Akik csak látták a naini ifjú feltámadását, félelem fogta el őket és dicsőítették Istent. Pontosan úgy, mint ahogyan három évtizeddel korábban, Keresztelő Szent János megszületésekor az apja, Zakariás, aki betelt Szentlélekkel és így prófétált: „Erős szabadítót támasztott nekünk [az Isten], szolgálójának, Dávidnak házából. Téged pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétájának neveznek majd, mert az Úr előtt jársz, hogy elkészítsd az ő útjait – Istenünk könyörülő irgalmaért, amellyel meglátogat minket a felkelő nap a magasságból, hogy világítson azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a békeesség útjára igazítsa” (Lk 69.76.78.79).

Kedves Testvéreim! Mi is a feltámadás tanúi vagyunk. Jézus bennünk való feltámadásáé. Ezért Pál apostol szavaival azt kérem az Atyától, hogy „adja meg nektek, hogy a Krisztus lakjék szívetekben a hit által” ... és így „képesek legyetek felfogni ... mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység, és így megismerjétek Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy Isten mindent átfogó Teljességére jussatok” (Ef 3,16-19). Jézus nem sokkal az igeszakaszunk után elhangzó szavaival kérlek benneteket, „vigyétek hírül, amit láttatok és hallottatok: vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek hirdettetik az evangélium, és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem” – mondta Jézus (Lk 7,22).

Kedves Testvéreim! Jézus nem tisztelte a halált. Jézus legyőzte a halált. Áll a kereszt. Üres a sír. A bennünk feltámadó Krisztusé a győzelem. Így lett a mi életünk halálmenetből – diadalmenet. Ámen.